

עין משפט
גזירה

נג:

כיצד מעברין פרק המישי עירובין

מסורת הש"ס

ב א טושיע לית קי קט
ספק ג:

רב ניסים גאון

אמר תנן א עכוון תנן.
מחו לכו מה ששינו
בכבורות מפרק אלו מוכין
ד עקבה אומר מרשבין
אחת על עכוון.

רבינו הגאון

פי' עכוון. בית הירושים
בית העובדות. מקום
(החלולות) (החלולות).
והוא משנה בכבורות מפרק
קדירה נראה כרענתן אם אינו
משייר אכלל כמעשה אילס
נראה כרענתן אם אינו משייר:

עלת נקפת בבר. כלי שדולין בו יין מן הכד והא דאמר בפרק כל
תנני (שנת דף קטו). גבי רב יוסף מוקר שבי ופרק יט נחלין
(כ"ב דף קלג): גבי יוסף בן יעזר וצני בתלסר עלילתא דדינרי
מפרס ר"ת דעילתא הוא כלי כמו עלת דהכא ולא כמו שפי' בקושי'
שם עליו ונחמא קאמר:

גבר פום דין חי. פי' רבינו מנאל
אושפיכנא מרגוס איש גבר
ופי פוס זה דין גא חל תאללו ממנו
נא מתרגמין כד חי (שמות יג):
משיירין פיאח בקערה ואין
משיירין פיאח באילס.

וכפרק בן עזאי קמי משיירין פיאח
כמעשה קדירה ואין משיירין פיאח
כמעשה אילס פירוש כמעשה
קדירה נראה כרענתן אם אינו
משייר אכלל כמעשה אילס אינו
נראה כרענתן אם אינו משייר:
תו

י' (דהוה קאזיל) ואמר להו אמר למאן אמר להו גלילאה שוטתא חמר
למירכב או חמר למיבש או אימור לאיתכסאה הדיא איתתא דבעיא
למימר לחברתה תאי דאוכלך חלבא אמרה לה שלוכתי תוכלך לביא הדיא
אתתא דאתיא לקמיה דדיינא אמרה ליה מרי כירי תפלא הוית לי וגבנך מין
וכרו הוות (ב) דכר שדרו לך עליוה לא משי כרעך אארעא אמרתא דבי
רבי כי הוה משתעיא בלשון חכמה אמרה הכי עלת נקפת בכד ידאון נישריא
לקניהון וכד הוה בעי דליתבון הוה אמרה להו יעדי בתר חברתה מינה
ותתקפי עלת בכד כאילפא דאזלא בימא רבי יוסי בר אסיין כי הוה משתעי
בלשון חכמה אמר עשו לי שור במשפא כמור מסכך וכד הוה שאל באושפיא
אמר הכי גבר פום דין חי מה זו טובה יש רבי אבהו כי הוה משתעי בלשון
חכמה הוה אמר הכי אתריגו (א) לפחמין ארקיעו לזהבין ועשו לי שני מגדי
בעלמא איכא דאמרי ויעשו לי בהן שני מגדי בעלמא אמרו ליה רבנן לרבי
אבהו הצפינו היכן רבי אלעאי צפון אמר להון עלין בעערה אהרנית
אחרנית עירנית והנערתו אמרי לה אשה ואמרי לה מסכתא אמרי ליה
לרבי אלעאי הצפינו הבין רבי אבהו [צפון] אמר להון נתייעין במכתיר
והגבי למפיכשת י' אמר רבי יהושע בן חנניה מימי לא נצחין אדם חוץ
מאשה (ט) תינוק ותינוקת אשה מאי היא פעם אחת נתיארתה אצל אכסניא
אחת עשתה לי פולין ביום ראשון אכלתי ולא שיירתי מהן כלום שנייה
ולא שיירתי מהן כלום ביום שלישי הקדיחתן במלח כיון שטעמתי משכתי
די מהן אמרה לי רבי מפני מה אינך סועד אמרתי לה כבר סעדתי מבעוד
יום אמרה לי היה לך למשוך ירך מן הפת אמרה לי רבי שמא (ו) לא הנתת פאה
בראשונים ולא כך אמרו החכמים אין משיירין פאה באילס אבל משיירין
פאה בקערה תינוקת מאי היא פעם אחת הייתי מהלך בדרך והיתה דרך
עוברת בשדה והייתי מהלך בה אמרה לי תינוקת אחת רבי לא שדה היא זו
אמרתי לה לא דרך כבושה היא אמרה לי ליסטים כבושה תינוק מאי
היא פעם אחת הייתי מהלך בדרך וראיתי תינוק יושב על פרשת דרכים
ואמרתי לו באיזה דרך נלך לעיר אמר לי זו קצרה וארוכה וזו ארוכה וקצרה
והלכתי בקצרה וארוכה כיון שהגעתי לעיר מצאתי שמקיפין אותה גנות
ופרדיסין חורתי לאחורי אמרתי לו בני הלא אמרת לי קצרה אמר לי ולא
אמרתי לך ארוכה נשקתיו על ראשו ואמרתי לו אשריכם ישראל שכולכם
חכמים גדולים אתם מגדולכם ועד קטונכם: רבי יוסי הגלילי הוה קא אזיל
באורחא אשכחה לברוריה אמר לה באיזה דרך נלך ללוד אמרה ליה גלילי
שוטה לא כך אמרו חכמים אל תרבה שיחה עם האשה היה לך לומר
באיזה ללוד ברוריה אשכחתיה להווא תלמידא דהוה קא גרים בלחישא
בטשה

ירשע. לא היה וזכה להורות הכלכה: על אוטו עון. עון דנוב עיר
הכהנים: אספ וכו' עמי. שמואל קאמר לשאלו כשהעלה עיי
בעלת אויב: אכחו פנן או עכוון. בכבורות (דף מ). גבי מומין תנן
שאין לו אלא צילא אחת הכי זה מוס רכי עקיבא אומר מושיבין אותו
על עכוון וממנה אס לא צילא אחת
סופה ללחא. אכחו עגבזיו וכן עכוון:
ידי. היו יודעין: כהדרין על אדמה.
ירקרקת היתה לנכע ויק הארץ:
אמר למאן. מדכר בשפה רפה ולא
פירש האות ואינו ניכר אם עמר אם
חמר אם אימר: עמר למילבש.
לעשות נגדים: אימר לאיסכסאס.
שה לשוט: סא דאולכך מלכא.
היתה רוצה לומר כווא ואולכך מלכ
ואינה מפרשת לתמוך תיבות זו מו
ולהשמיע כל מינה ומינה ומלטרפות
שמי תיבות כאלה ונמנמנת המינות
ואומרת תאלכך לביאן. ואומרת נמי
שלוכמי ככ"ף והיתה רוצה לומר
שלוכמי כ"ו כמו משלוכט כלומר
חכמי: סולכך לביא. קללה משמע
שחאלך לביא: מרי כירי. ורוצה
לומר קירי והוא אדון ואמרה כירי
והוא עבד: ספלא סוס לי. רוצה
לומר ספלא הוה לי ואמרה ספלא
והיא קורה: וגבנך מין. (ו) רוצה לומר
גבנבו ממני ואמרה גבנך מין דמשמע
גבנבו את היין: וכדו סוס דכי שדרו
לך עליוה לא מטיין כרעך אארעא.

לך עליוה לא מטיין כרעך אארעא.
גדולה היתה כ"כ שס מותחין אותך
עליה לא היו רגלך נוגעות בלך והרי
שעויות הרבה וכדו משמע עכשו
ועשיל לומר וכן הוה ועוד שהיתה
מוכרת תלמידי דביין ואומרת אם מולין
אותך עליה כו': עלם. שם כלי שדולין
בו יין מן הכנז וממלאין הכוסות:
נקפס בכד. מנקפת בחזית כלומר
כבר כלה היין ונגע בחמתית החזית:
ידאון נישריא לקניהון. ילכו תלמידים
לנתיבם כלומר יפקסו סעודתן [שאלין]
עוד יין: (א) יעדי בכר חכרס
מיני. נסיר ונוגפת חזית האחרת
ונמווג עור: וספקי עלם בכד. הלא
לפה עלת בכד כריוח: כאלפא בימא.
לחניה הלפה גיס. מתקפי כמו אקפו
דייבו כתיגיה (דף טז): וכמו קפא
תהומא דסוכה (דף ג). קף התמים
ועלה: כלשון חכמה. שלא יבינו
האחרים: שור משפט. מלדין מור
דין. שור מור משפט דין: כטור מסכן.
הר דל מרדל: משיל באוספיא. שאלל
עוברי דרכים נעניין אושפיכני: גבר
פוס דין פי. אש פי זו חי. אש כמו
איש פוס כמו פי דין כמו זה: מה זו
עונס יש. כלומר כמה טוב זו:
אפריגו לפחמין ארקיעו לזהבין.
כנעירו את הפחמין להיות הדומין
לחמרו שישטחו גחלים הלוחשות על
פי הכירה להחמם כננדן: ארקיעו

כנעירו את הפחמין להיות הדומין
לחמרו שישטחו גחלים הלוחשות על
פי הכירה להחמם כננדן: ארקיעו
לזהבין. כנעירו את הפחמין להיות
הדומין לחמרו שישטחו גחלים
הלוחשות על פי הכירה להחמם
כננדן: ארקיעו לזהבין. כנעירו את
הפחמין להיות הדומין לחמרו
שישטחו גחלים הלוחשות על פי
הכירה להחמם כננדן: ארקיעו
לזהבין.

כנעירו את הפחמין להיות הדומין
לחמרו שישטחו גחלים הלוחשות על
פי הכירה להחמם כננדן: ארקיעו
לזהבין. כנעירו את הפחמין להיות
הדומין לחמרו שישטחו גחלים
הלוחשות על פי הכירה להחמם
כננדן: ארקיעו לזהבין.

כנעירו את הפחמין להיות הדומין
לחמרו שישטחו גחלים הלוחשות על
פי הכירה להחמם כננדן: ארקיעו
לזהבין. כנעירו את הפחמין להיות
הדומין לחמרו שישטחו גחלים
הלוחשות על פי הכירה להחמם
כננדן: ארקיעו לזהבין.

כנעירו את הפחמין להיות הדומין
לחמרו שישטחו גחלים הלוחשות על
פי הכירה להחמם כננדן: ארקיעו
לזהבין. כנעירו את הפחמין להיות
הדומין לחמרו שישטחו גחלים
הלוחשות על פי הכירה להחמם
כננדן: ארקיעו לזהבין.

כנעירו את הפחמין להיות הדומין
לחמרו שישטחו גחלים הלוחשות על
פי הכירה להחמם כננדן: ארקיעו
לזהבין. כנעירו את הפחמין להיות
הדומין לחמרו שישטחו גחלים
הלוחשות על פי הכירה להחמם
כננדן: ארקיעו לזהבין.

ב) נדמת יב. (ב) רבי
א) [מס' ד"ח פ"ו].
ד) אבות פ"א מ"ה (ג' מדרס)
ג) א) (ב) ג' כ"א: כ"א.
א) ופסוקין ה. א) (א) ונדמת
א) (ב) [ג] כ"א ר"א
פ' הנכנס פ"ו משיירין
פ"א כמעשה אילס ואין
משיירין כמעשה קדירה
פ"א כמעשה אילס
נראה כרענתן אם אינו
משייר אכלל כמעשה קדירה
אין נראה כרענתן אם
אינו משייר גירס רש"ל.

תורה אור השלם
1. ויתן י' גם את ישראל
עקב ביד פלשתים ומד
אחד ובניך עמי גם את
מחנה ישראל יתן י' ביד
פלשתים.
שמואל א' כ' ב' יט

הגהות הב"ח
ב) ו' וד' הוה דבי
עמדו: (ב) שם חוץ מלשה
והינקה והינקה מלשה
מל: (א) ר"ה ר"ה
וגבנך מין ככדו מנאי ר"ל
נגובה ממני:

הגהות הגר"א
א) כ"א לפחמין. רש"י
ק' עליו וי' לנכחין.
ו' (כ"א כ"א) (כ"א)
דמשפוחת פ"ט: [א] שמה
לא הנתת פיאח כרענתן.
ל' שמה כמות פיאח כו'
לאוספיא: [א] הנהס זו
מקום כנעולס:

רבינו הגאון (הרשב"א)
אמר רב יהודי עירינות.
אמר אבי צע חלקייתא.
אחרנית והיא אשתי
אחרנית שכבר נשא
ראשונה וזו אחרונה. ויש
אומרים שמח (נשוא)
[ששוא] מסכתא מחזרת
בתנים כגון שחיתת
קרישים וכיוצא בה.
עירינות כלומר משנה
חיצונה. אחרנית שגורה
באחרית ימיו. התייעין
במפריש. נשא עינא
מראש ישיבה. והגביל
והלך לארץ הגביל אצל
חכמי דרס. משיירין
פ"א באילס ואין
משיירין פאה בקערה.
פ"א ברוריה.
בטשא מהווא חלמיד
דהוה גירס בלחישא.

רבינו הגאון (הרשב"א)
אמר רב יהודי עירינות.
אמר אבי צע חלקייתא.
אחרנית והיא אשתי
אחרנית שכבר נשא
ראשונה וזו אחרונה. ויש
אומרים שמח (נשוא)
[ששוא] מסכתא מחזרת
בתנים כגון שחיתת
קרישים וכיוצא בה.
עירינות כלומר משנה
חיצונה. אחרנית שגורה
באחרית ימיו. התייעין
במפריש. נשא עינא
מראש ישיבה. והגביל
והלך לארץ הגביל אצל
חכמי דרס. משיירין
פ"א באילס ואין
משיירין פאה בקערה.
פ"א ברוריה.
בטשא מהווא חלמיד
דהוה גירס בלחישא.

רבינו הגאון (הרשב"א)
אמר רב יהודי עירינות.
אמר אבי צע חלקייתא.
אחרנית והיא אשתי
אחרנית שכבר נשא
ראשונה וזו אחרונה. ויש
אומרים שמח (נשוא)
[ששוא] מסכתא מחזרת
בתנים כגון שחיתת
קרישים וכיוצא בה.
עירינות כלומר משנה
חיצונה. אחרנית שגורה
באחרית ימיו. התייעין
במפריש. נשא עינא
מראש ישיבה. והגביל
והלך לארץ הגביל אצל
חכמי דרס. משיירין
פ"א באילס ואין
משיירין פאה בקערה.
פ"א ברוריה.
בטשא מהווא חלמיד
דהוה גירס בלחישא.

רבינו הגאון (הרשב"א)
אמר רב יהודי עירינות.
אמר אבי צע חלקייתא.
אחרנית והיא אשתי
אחרנית שכבר נשא
ראשונה וזו אחרונה. ויש
אומרים שמח (נשוא)
[ששוא] מסכתא מחזרת
בתנים כגון שחיתת
קרישים וכיוצא בה.
עירינות כלומר משנה
חיצונה. אחרנית שגורה
באחרית ימיו. התייעין
במפריש. נשא עינא
מראש ישיבה. והגביל
והלך לארץ הגביל אצל
חכמי דרס. משיירין
פ"א באילס ואין
משיירין פאה בקערה.
פ"א ברוריה.
בטשא מהווא חלמיד
דהוה גירס בלחישא.